

En ung Samsøpræst skriver Brev til sin Søster

Ved Hans Ellekilde

Nordby Præstegaard d. 9. Juny 1752.

Allersødeste Hjærte Søster!

Intet skulde glæde mig mere end at denne min kjærligste Hilsen maatte tilstilles lille Søster ved ønskelig Velgaaende og Fornøyelse, jeg haver siden min Bortrejse fra Kjøbenhafn og min Ankomst hertil mit Kald og Hjem længtes meget at erfare min Hjærte Søsters Velgaaende; men jeg haver formedelst mangfoldige Forretninger, der stedse haver overhyllt mig, ikke føren nu haft Lejlighed at fornøye saavel Hjærte Søster som mig selv med at skrive; den 21. April rejste jeg fra Kjøbenhafn, og den 23. April ankom jeg til Aarhus; den

12. Maj blev jeg i den høyestes Nafn ordineret af Biskop Hygum i Aarhus Domkirke, og prædikede jeg selv til Ordinationen over dend mig foresatte Text af Luc. cap. 19 vers 12, 13; den 15. Maj førte Herren mig her til Nordby og d. 17. Maj som var Onsdagen før Pintsedagene blev jeg af Provsten indført i min Menighed, og i min Jesu søde Nafn holdte for min Menighed min Indgangs-prædiken, som jeg tog efterdi det var en Bededag af Math. 9. 13: „Jeg er kommen at kalde Syndere til Omvendelse“. Min Menighed tog i mod mig med megen Kjærlighed og Glæde og er siden vel fornøyet med mig og jeg med dend. Herren give mig Naade fremdeles at jeg i Jesu Blod maa frelse baade mig selv og dem, som mig høre; Jeg takker Gud for hans naadige Forsyn og Førelse over og med mig, at jeg i Rolighed og Fornøelse, kan leve til min Guds og hans Kirkes Tjeneste; jeg haver kun en Kirke og den er mig meget comode og let at prædike udi; Præstegaarden er efter Landsbyvæsen meget skikkelig i Stand; Avlingen er ikke større end jeg kan drive dend med 2 Karle, 1 Dreng og tvende Piger: 6 Heste, 8 Kjøer, 40 Faar med mere kan jeg holde. Præstens Indkomme er foruden Avlingen 300 rdlr. Avlingen med Husholdningen skal jeg nu i Guds gode Nafn begynde at antage til Mikkelsdag. En Karl, en Dreng og en Pige haver jeg allerede fæstet. Men min Gud hvor skal jeg komme alle de Ting afsted som nu udfordres og paaligger mig, jeg er her alene og fremmed. En from og dydig gudfrygtig lille Kone haaber jeg Herren tilsteder mig; jeg ikke dølge for Hjærte Søster hvor hun er, paa den Condition at lille Søster ikke aabenbarer det for andre, førend den gode Gud fører det til Fuldkommenhed. Hun er i Fru Wøldikes Hus og har været der otte Aar. Hun er Fru Wøldikes Søsterdatter, og salig Magister Søren Soerup i Ribe var hendes Morfader. Hendes salig Fader var Præst i Fyn, men han var død, og min Kjæreste var borte fra Fyn mange Aar føren jeg kom dertil Landet. Hun har samme Vilkaar som jeg, at hun er fattig og mistede begge hendes Forældre i sit ottende Aar, og nu er hun i sit fireogtyvende. Hun har tvende meget skikkelige Brødre som opfødes i salig Doctor Wøldikes Hus, og ere tvende anselige Studentere i Kjøbenhafn, den ældste er meget lærd og agter med første at rejse udenlands. Hendes Nafn er *Magdalena Christine Monrad*. Hun er i mine Øjne er kjon lille Jomfrue, og mit Hjærte har stedse inclineret til hende fra det første Øjeblik jeg saa hende i Doctor Wøldikes Hus; jeg har bestandig elsket hende forborgen i mit Hjærte, men jeg torde aldrig vente at jeg skulde blive saa lykkelig at værdiges hendes Igjen Kjærlighed, og haver jeg mangan Gang ønsket hende bedre Lykke i mit Hjærte. Men den trofaste Gud som kjænder Hjærterne, ogsaa mit Hjærte, og horte mine Hjærte Bønner, havde ved det første Aasyn, da hun saa mig i Dctr. Wøldikes Hus, ikke sat hendes Hierte mindre til mig end mit til hendes; saa det var hendes første Ønske da hun saae mig, at den kjære Gud vilde lade mig være dend, som skulde være hendes Deel og Glæde i Verden. Vi have daglig set hinanden og elsket hinanden, men dend ene kunde og turde ikke aabenbare dend anden sine Hjærtes Tanker førend den fromme Gud selv udførte vor Sag til fælles Ønsker. Jeg aabenbarede for hende før jeg rejste fra Kjøbenhafn mit Hjærte, og siden det var

en Sag, som hun selv skønt indvortes og hemmelig for Gud havde saa mange Aar ønsket, var hun ligesaa fornøjet, som villig, at tage imod mit Hjærte og give mig hendes igjen. Hendes kjære Moster Fru Wøldike tilligemed hendes Farbroder Dctr. og Professor *Holm* som ogsaa Professor *Kall* og *Anchersen*, hendes Venner og Brødre var ogsaa hjærtelig vel fornøiede med min Begjæring og Kjærlighed til Jomfruen; jeg er forsikret at som alle Omstændighederne overbevise mig om at denne Gjærning er af Gud, at Gud ogsaa skal velsigne os baade til Sjæl og Legeme baade i Tid og Ævighed, og til, eller strax efter Michelsdag, ønsker og haaber jeg at holde Bryllup; vel kunde jeg gjøre et rigere Parti, endogsaa paa 4000 Rdlr., men et Hjærte som elsker mig, og elsker sin Gud, elsker jeg mere end al Verdens Rigdomme; thi de kan dog ikke give os den sande Lyksalighed. — Hjærte lille Søster hvorledes lever du og vor lille Søster *Maria Christina*? Bliver du i Ribe, eller veed du anden Leylighed, jeg vil med langt større Fornøielse tage imod dig end du kan tage imod mit Tilbud: Jeg tør ikke begjære at du skal komme til mig, skønt du kunde være mig til megen stor Nytte og Tjeneste og al Kjærlighed og Belønning, som jeg kan have Leylighed at vise imod dig, vil jeg stedse høylig være forbunden til; men her er det saa en lille Afkrog og en Øe som bestaar af 5 Sogne alene, saa jeg befrygter at du skulde finde din Lykke; men ved du ingen bedre Leylighed og har dit Hjærte lyst at komme til mig, saa kom i Jesu søde Nafn, kom til mig som den Broder, jeg er og skal til min Død være den Broder, og vil som en Broder tage imod dig, og leve med dig, og min kiæreste skal aldrig fortorne dig, hun er en from lille Sjæl, og skal bevise dig al Kjærlighed. Gud føre og raade lille Søster hvor det er hans Vilie og det bedste. Vor Broder efterlod jeg med stor Bedrøvelse i Kjøbenhafn, han lovede strax at tage Attestats og rejse hjem, bed for ham og mig, og skriv ham til, at han dog tager bort fra Kjøbenhafn og rejser hjem, jeg lovede ham at skaffe ham Penge til hans Attestats og Hjemreyse, og sagde ham, hvor han paa mine vegne kunde tage dem, men jeg har ikke faaet Brev fra ham siden jeg reyste. Skriv ham bestandig til og driv paa ham, og du kan lade dine Breve til ham aflægge hos Fru Wøldiche. Skriv vor hjærte Søster *Maria Christina* til og send hende dette mit Brev at læse. Gud velsigne, glæde og lyksaliggøre eder alle, sødeste Hjærte Søster, det ønsker lille Søsters trofulde hjærtelskende Broder

Markus Stuur Raffnsøe.

Magister Markus Stuur Raffnsøe var Præst i Nordby fra 1752 til sin Død 1771.

Han blev den 3. November 1752 gift med Magdalene Kirstine Monrad. Hans Formueomstændigheder var kun daarlige. 1769 blev der gjort Indførsel i hans Bo, efter Dom. Han var de sidste Aar han levede meget skrøbelig. Han efterlod sig en, især paa den Tid, betydelig Bogsamling, over 500 Værker.

Efter sin Mands Død boede Enken en Tid i Pillemark, hvorfra hun siden

flyttede til Norge, hvor hun døde Aar 1787. De havde i deres Ægteskab 6 Børn, hvoraf dog de 4 døde som mindreaarige.

Den i Brevet nævnte Søster Maria Christina blev 1766 gift med Controlleur paa Samsø *Thomas Erasmus Brandt*, og efter hans Død ægtede hun sin Genbo, Gaardejer og Skipper *Niels Holm i Alstrup*, med hvem hun levede i mange Aar og blev Mor til to Sønner.

Medd. til Dansk Folkemindesamling af Maler *Johansen*,
Nordby.